

Bön på sjätte november.

Dig, vår Herre och Gud, tillkommer lov förutan ände för all den trofasta godhet som Du har bevisat vårt folk.

Vi prisade Dig för att Du i nödens stund har åt Din kyrka uppväckt hjältar och hjälpare, de där icke så älskade sitt liv, att de drogo sig undan döden, utan för evangelii sanning och för samvetets rätt offrade allt, intill det yttersta.

Vi upphöja Ditt namn för att Du åt vårt folk har låtit hövdingar och försvarare uppstå, till att skärma fosterlandets urgamla frihet, främja lagfäst ordning och befordra fredens verk.

Vi tacka Dig för den konungslige hjälte vilkens åminnelse vi denna dag hugfästa.

Vi bedja Dig att Du ville giva oss kraft att efterfölja dessa Dina tjänares föresyn i uthålligt mannamod, i oskrymtad gudsfruktan. Gör oss fasta och osvikliga i kampen för allt vad gott är. Bryt vår själviska vilja, så att vi se på andras bästa mer än på vårt eget. Giv oss att kunna frukta och älska Dig över allting och sätta all vår tro och lit till Dig, Du vår Gud och Fader. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Luther — Konstnären.

Hans Preuss, Martin Luther — Der Künstler. Gütersloh, Bertelsmann, 1931. VI 319 sidor. Häftad RM. 9:—, bunden RM. 11:—.

Vem var Luther? Först och främst en av världshistoriens störste. »Det tro även hans fiender och bäva.» Men när det gäller att tolka denna jättepersonlighet, har varje tidevarv sett honom under sin synvinkel. Reformationstiden såg i honom den store profeten. Man kallade honom den tredje Elias, Herrens sändebud. Ortodoxien prisade honom såsom den store protestantiske kyrkofadern, den rätta trons människovordna dogma. Pietismen hämtade uppbyggelse från den ljuvliga rosendoften från Martin Luthers fläckfria vandel och dyrkade honom såsom den fromme själsörjaren. Upplysningstiden firade honom som den utmärkte medborgaren, den upplyste världsmannen, som fört Kristi kyrka ut ur vantrons mörker. Det begynnande 1800-talets frihetskrig såg i Luther hjälten,